

## Katja en ik

# Frans balkon

TEKST ESTER VAN DEN BERG FOTOGRAFIE WOUTER KEURIS

**Katja is zo'n dame die altijd wel iets meemaakt. Ze deelt haar belevenissen met Ester; daar zijn ze tenslotte vriendinnen voor. In LOS kun je meegenieten.**

"Het is tijd." Als mijn vriendin Katja dat smst, weet ik hoe laat het is. Er moet geshopt worden. Ik ben wel in voor een shop-till-you-drop-sessie. We spreken de volgende dag af bij Meneer Jansen, want eerst moet er natuurlijk brandstof worden getankt: koffie! Tijdens een kop cappuccino plannen we onze strooptocht door de Haarlemmerstraat. "Ik kan wel weer wat nieuwe lingerie gebruiken", zegt Kat.

In de lingeriezaak verbazen we ons over de diverse soorten namen die er voor de bh's zijn: wonderbra, maximizer, dream-fit, push-up... "Balcony Bra?", mompel ik verbaasd. "Haha!", Kat houdt haar armen onder haar bescheiden paar en duwt ze omhoog. "Balkon bh, verhul uw borsten niet langer in nevel, bouw uit die voorgevel!" We giechelen als een stel pubers en de mevrouw achter de kassa kijkt naar ons als een docent die ons het liefst de klas uit zou sturen. "Ik hoef dat niet, hoor", zegt Kat. "Knabbeltje en Babbeltje zitten prima waar ze zitten en zijn goed zoals ze zijn."

Kat zoekt een paar bh's uit en duikt een pashokje in. Ze past de één na de ander en wiegt dan heen en weer voor de spiegel. Ik zit in het hoekje van het pashokje en kijk het aan. "Kelly?! Meid, waar zit je?" In onvervalst Leids is een moeder kennelijk op zoek naar haar dochter. Op dat moment gaat het gordijn van het pashokje opzij en een klein meisje staart naar Katja's onblote bovenlijf. "Wha!", gilt Kat en snel probeert ze met beide handen Knabbel en Babbel te bedekken. "Kssjt, naar je moeder!", sist ze.

"Oh, daar ben je. Kom! Sorry hoor..." Een stevige dame met dito boezem trekt Kelly van ons pashokje weg de winkel in. Kat laat haar handen weer zakken. Haar opluchting komt te vroeg. "Zo hé, mama, die mevrouw had kleine borsten!", klinkt het luid. Katja hapt naar adem en verschiet van kleur. Met omlaag hangende schouders en een sip gezicht kijkt ze naar haar spiegelbeeld. Bedremmeld zakt haar blik naar beneden. Even lijkt het huilen haar nader te staan dan het lachen. Maar ik ken Kat. "Toch maar een Balcony Bra?", vraag ik. "Ach ja... een klein Frans balkonnetje moet ik er toch wel van kunnen maken!" Proestend van het lachen rekenen we een kwartier later een stuk of vijf bh's af.

